

възходителство, ако при опрѣдѣлянето на деня той вземе въ съображение малкото дни, които имаме на разположение.

За жалость обаче до тоя часъ г. Вадингтонъ още не ни е отговорилъ. Нашето приемане станало и тукъ голѣмъ въпросъ. Споредъ както се научаваме, щомъ приелъ писмото ни, г. Вадингтонъ не оставилъ да се рѣши въпросътъ тукъ-такси, а взелъ писмото и го турилъ въ джеба, като рекълъ, че самъ ще помисли и ще отговори. Приятелътъ, който ни даде тия свѣдѣния и който се познава лично съ г. Вадингтона и още по-добрѣ съ другитѣ чиновници на външното министерство, мисли, че г. Вадингтонъ, чието положение днесъ за днесъ тука не е оздравено, много се бои, затова е и искалъ да прѣдложи въпроса на министерския съвѣтъ. Дали го е прѣдложилъ вече и какво се е рѣшило, нищо още не можахме да се научимъ. L. Aimard, директорътъ на Agence Navas, ни казва, че официална аудиенция надали ще ни се даде, защото не сме прѣдставители на едно правителство и до скоро дори и ромжнскиятъ прѣдставителъ тукъ не се приемалъ официално като пратеникъ на една подвластна държава. L. Aimard мисли обаче, че полуофициално или официозно ще се приемемъ. Ние, както можете да си помислите, отъ два дена насамъ се мжчимъ да докажемъ на приятелитѣ си, че едно отказване отъ страна на г. Вадингтона да ни приеме, ще има недобро послѣдствие за самото французко влияние на Изтокъ между българитѣ; че именно френскитѣ комисари, които напослѣдъкъ сполучиха да привлѣкатъ симпатиитѣ на българитѣ къмъ Франция, сж, дѣто ни съвѣтвяха да пратимъ депутация по Европа, и сега ако се чуе, че френското правителство се двоуми да приеме тая депутация, то ще бжде единъ тежъкъ ударъ за френското обаяние (prestige) не само между българитѣ на Източна Румелия, но и между ония на княжеството, дѣто тъй сжщо и френскиятъ делегатъ, г. Шеферъ, е успѣлъ да придобие на Франция толкова симпатии. Тия думи доста впечатление направиха на нѣкои и други приятели тукъ, които се обѣщаха, какъ-какъ да издѣйствуватъ да ни види г. Вадингтонъ, че да видимъ вече. Лошото е, че утрѣ е велика сжбота, а други день Великденъ, та и да рѣши да ни приеме, пакъ ще се принудимъ да чакаме още нѣколко деня.

Ние мемоара сме приготвили вече и щомъ го пода-